

Slovenskim dekletom, naročnicam Našega doma!

Sporočamo vam danes posebno veselo novico: V letu 1935 bo priredil »Naš doma« svojim naročnicam gospodinjski tečaj, ki se bo vršil okrog Velike noči. Mi bomo poslali letos 2000 naročnicam potrebne strokovne članke za posamezna gospodinjstva opravila, poleg tega pa tudi ves potreben material, vse brezplačno! Tako se bo vsaka naročnica lahko v domači hiši vadila v pravilni uporabi gotovih gospodinjstev predmetov. Teh predmetov bo v vrednosti nad 12 Din, to se pravi, da več kot stane naročnina »Našega doma«. To so predmeti, ki jih itak v gospodinjstvu potrebujete, ki jih sicer morate v prodajalni kupiti, tu pa jih boste dobile zastonj. V kratkem vam v »Slovenskem gospodarju« javimo, kaj boste prejele.

Drugo leto bomo zopet napravili tak tečaj za nadaljnjih 2000 naročnic. Za sedaj pa je še čas, da se prijavljate in naročite »Naš doma«. Dobite seveda tudi prvo številko.

Nič ne ugovarjajte, da je »Naš doma« bolj fantovski kot dekliški! Seveda je, saj pa fantje tudi delajo za njega na vse kripnje, ve pa ne! Fantovskih naročnikov je pač toliko, da imajo daleko premoč nad vami! Da pa ne bo špetira pri hiši »Našega doma«, smo se odločili, da za vas dekleta povsem enak list pod imenom »Naš cvet« začnemo takoj izdajati, čim dosežete število 4000 naročnic! To se lahko zgodi v enem samem mesecu, če ste pridne! Če boste znale poagilirati! S tem tečajem, ki smo ga danes razglasili, je to na vsak način mogoče! Dekleta, dajte se no malo razgibati! Te tečaj in naročevanje vašega lista naj bo takoj prvo nedelje, ko boste to čitale, vaš razgovor po sv. maši ali po nauku popoldne. V vsaki župniji naj se vsaj 10 deklet zbere in naroči »Naš doma«. Nobena se ne more več izgovarjati, da kaj žrtvuje za naročilo, saj bo dobila v blagu, ki bi ga sicer morale kupiti, povrnjeno naročnino.

Mi vas čakamo, dekleta! Upamo, da ne bomo čakali zastonj!

»Naš doma« z naročnino mesečno le 1 Din, letno 12 Din, se naroča pri upravi, Maribor, Koroška cesta 5.

O „Boju“.

Treba je, da javno povemo svoje mnenje o organizaciji, ki je v lanskem letu v Sloveniji postala precej znana: to je organizacija, imenovana »Boj«. Ta organizacija je nastala tako, da so se združili: četniki, dobrovoljci, rezervni oficirji, invalidi in organizacija slovenskih bojevnikov, a tako, da so prvi imeli komando, bojevniki pa so tvorili moštvo. Takoj po ustanovitvi je smel »Boj« v dobi, ko ni bilo drugim dovoljeno prirejati shodov, sklicevati ljudi skupaj in na javnih shodih razpravljati o političnih vprašanjih. Vsled tega so nekateri od te organizacije mnogo pričakovali, drugi pa so se udeleževali shodov »Boja« s prepričanjem, da je mogoče na ta način povedati svoje mnenje o javnih zadevah.

V zadnjem času pa opazujemo, da je organizacija »Boj« zašla na taka pota, da moramo biti previdni. Domači in inozemski listi so objavili, da se skuša »Boj« združiti z različnimi organizacijami v državi, kojih vodje nam nikakor niso blizu. Poleg tega so se slišali gla-

sovi, da mislijo vse te organizacije ustanoviti nekakšno stranko, prav previdno pa pri tem pripovedujejo, da to ni stranka, ampak samo gibanje. Zdi se, da so na ta način le pripravljali pot za političen nastop in skušali z nejasnostjo mnoge dobiti na svojo stran, ki bi sicer ne sodelovali od začetka, če bi ves čas mogli jasno gledati. Prav v zadnjih dneh pa smo dobili v roko okrožnico, poslano sicer zelo zaupno raznim skupinam; iz te okrožnice sledi, da so bile naše sumnje upravičene. Okrožnica jasno pove, da hoče »Boj« nastopiti politično, čeprav povdarjajo svojo nepolitičnost. Naše stališče je bilo vedno, da naj ostane »Boj« organizacija bojnikov to, kar je v vseh državah: namreč organizacija tistih, ki so v svetovni vojni skupaj trpeli in ki se hočejo tudi v mirnem času med seboj podpirati. Tu mora biti prostora za vse. To pa je nemogoče tisti trenutek, ko se postavi »Boj« na strankarsko stališče in hoče politično nastopiti. Naj se to zakriva pod kakršnokoli besedo: političen nastop »Boja« je strankarski nastop.

To nedeljo, 20. januarja, sklicuje »Boj« v Ljubljano zbor delegatov, ki naj bi dal vodstvu pooblastilo, da začne s političnim delovanjem te organizacije in da stopi v politično zvezo z nekimi južnimi organizacijami. Nam se to ne zdi prav, zato političen nastop »Boja« in njegovo združitev z organizacijami, ki nam niso znane, odklanjamo. Prav tako se ne moremo navduševati za vse točke programa, ki naj bi jih nova politična organizacija izvajala.

Fašizem odklanjamo, pa naj se imenuje po Hitlerju ali Mussoliniju ali po kakem novem gospodu. Slovensko ljudstvo je demokratično in predobro vemo, kaj so Slovenci trpeli od raznih fašizmov. To nedeljo se bodo morali delegati »Boja« odločiti, ali gredo z neko novo politično stranko, ali ostanejo zvesti svojim dosedanjim načelom. Prepričani smo, da bo zmagovalo načelo, naj ostane bojevniška organizacija to, kar je bila! Prepričani smo tudi o tem, da bodo delegati jasno videli in da se ne bodo dali begati od lepih besed.

Bojevnikom v obvestilo. »Borba«, ki sama sebe označuje kot »glasilo socialno-nacionalnega pokreta Jugoslovanske akcije«, dela v svoji številki z dne 12. januarja reklamo za takozvano starokatoliško cerkev, ki je krivoverska cerkev. Čudno je, da se ta list sploh poteguje za kakšno vero, ko piše: »Nam je vsaka vera enako vredna.« S tega stališča bi se lahko potegovalo tudi za hotentotsko ali culukafsko vero ter jo priporočal pokretašem jugoslo-

Pri pomanjkanju teka, kislem vzpehavanju, slabem želodcu, leni prebavi, črevesnem zaganjenju, napihnjenosti, motnjah presnavljanju, oprišču, srbečici, osvobodil naravna »Franz Josefova« voda telo vseh nabranih strupov gnlobe. Ze stari mojstri vede o zdravilnih sredstvih so priznali, da se »Franz Josefova« voda obnese kot povsem zanesljivo sredstvo za iztreljenje črevesa. »Franz Josefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah ip. specerijskih trgovinah.

vanske akcije. Da se je odločil priporočati takozvano starokatoliško cerkev, je razlog v tem, ker baje »ta cerkev stoji absolutno na narodnem stališču«. Kakšno pa je to »narodno stališče«, dokazuje zgodovina starokatoliške cerkve, ki so jo ustanovili leta 1871 od katoliške cerkve odpadli nemški profesorji, ki niso hoteli priznati papeževe nezmotljivosti v verskih stvareh. Torej ustanova nemških profesorjev iz leta 1871 naj bi stala, kakor piše list »Borba«, »trdno za jugoslovanskimi težnjami«?! Kdor to razume, naj si da svojo logiko patentirati! Pripominjamo, da hočejo »Bojevniki« stopiti v politično zvezo z Jugoslovansko akcijo, čije glasilo je »Borba«.

Knjige Mohorjeve družbe.

O Tereziji Neumannovi, preprosti kmečki deklici iz bavarske vasi Konnersreuth, ste gotovo že kaj slišali. Znano vam je, da to dekle že od leta 1927, torej že skoro osem let, nič ne je in ne pije in se hrani samo z najhujšim delom sv. hostije. Spominjate se tudi, da doživlja to dekle, ki je zaznamovano z Jezusovimi ranami, že več let Kristusovo trpljenje tako natančno, da pretrpi z Zveličarjem njegove muke od Olske gore do njegove smrti na križu. Doživlja pa tudi druge prizore iz Jezusovega življenja tako živo, da pozneje o njih omenja vse posameznosti in celo ponavlja besede, ki jih je slišala iz Jezusovih ust in ki so jih govorili njegovi apostoli ter druge svetopisemske osebe. Naravno je, da vzbujajo čudežni dogodki v Konnersreuthu zanimanje vsega sveta. Ze našeto knjigo so pisali očividci o Reziki. Praški nadškof, ki je bil dvakrat pri Neumannovi, je tudi spisal knjigo, kjer nam živo predstavlja trpinke in nas seznanja z njenim življenjem in trpljenjem. To knjigo je poslovenil župnik pri St. Lovrencu na Pohorju g. Janez Oblak, izdala pa jo je Družba sv. Mohorja pod naslovom »Vtiski iz Konnersreutha«. Knjiga bo zanimala vsakega bravnca in bralko »Slovenskega gospodarja«, saj so dogodki, čeprav čudoviti, vendar opisani vsakemu umljivo. Knjiga, ki vsebuje tudi Rezikino sliko, stane broširana 9 Din (za neude 12 Din), v platno vezana 15 Din (za neude 20 Din). Naj ne bo hitse, ki ne bi imela te knjige o tej kmečki deklici. Naročite jo po poštici pri Družbi sv. Mohorja v Celju.

Kristusovi mučenci. Ko čitamo o preganjanju kristjanov v Mehiki, Rusiji in drugod po svetu, se nehote spominjamo prvih učencev, ki so žrtvovali svoje življenje med najhujšimi mukami samo zato, ker so verovali v Kristusa in svojo vero tudi izpričali. Spominjamo se krutega, krvoločnega Nerona in drugih rimskih cesarjev, ki so dali na tisoče nedolžnih kristjanov na najgrozovitejše načine umoriti. Gotovo je vsakemu izmed nas znano vsaj nekaj imen prvih mučencev, spomnimo se samo sv. Perpetue, Felicite in drugih, o katerih smo že v starih »Večernicah« Mohorjeve družbe čitali. Brez dvoma je vsakdo rad in s sočutjem prebiral te stare povesti in dogodke iz starih izdanj »Življenja svetnikov«, saj tako branje vzpodbuja in daje veselje do vere. Posebno zanimala bo pa vsakega kristjana knjiga, ki jo bo te dni izdala Družba sv. Mohorja »Kristusovi mučenci«. V knjigi so zbrani dokumenti, ki slikajo posamezne dogodke iz časa preganjanja prvih kristjanov; omenjene so okrožnice, v katerih krščanske občine poročajo drugim svojim občinam, kaj se